

له خۆسه لماندنه وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لامیک بۆ پرسباری: صافی ئەم هه موو شیعره کی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینیکی ره خنه ی)

له خۆسه لماندنه وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لامیک بۆ پرسباری: صافی ئەم هه موو شیعره کی بۆ به زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینیکی ره خنه ی)

پ.د. مه هدی فاتیح عومه ر¹

پیشه کی

کاتی سه یری دیوانی صافی ده که یین به ر شتیکی نه سه یر (چونکه بۆ
زۆر له دیوانه کوردییه کلاسیکیه کان توشی ئەو حاله ته ده بین)
ده که وین و نه نامۆ، ئەویش بوونی ژماره یه کی زۆر شیعره به زمانی
ناکوردی، ئیتر به زمانی عه ره بی بیت یان زمانه کان توره کی و فارسی،
به زۆریش شیعره ناکوردییه کان له و سی زمانه به ده ر نیین، زمانی ئەو
نه ته وانه ی کورد به هاو به شی له م ناوچه یه له گه لیاندا ده ژی، به لام ئەوه ی
سه یره بۆچی به شیوه یه کی جیددی بیرمان له وه نه کردوه ته وه بوونی
ئەو هه موو شیعره ناکوردییه له دیوانی شاعیریکی کورددا بۆچی
ده گه رپه ته وه، ئایا هه ر هینده به سه که به بیرکردنه وه ته قلیدییه که ی
پیشه تر بلین:

۱- پۆشنییری ئەو سه ره مانه هه ر پۆشنییری نه ته وه سه ره ده سه ته کان
بووه و کورد له ریگه ی زمانی ئەو نه ته وانه وه فیری خویندنه وه و
نوو سین بووه.

¹ زانکوی سلیمانی - کولجی زانسته ژینگه ییه کان / شارباژێر

E-mail: mahdi.omer@univsul.edu.iq

۲۱۳ توێژینه وه کانێ کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

له خۆسه لماندنه وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لامیک بۆ پرسباری: صافی ئەم هه موو شیعره ی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگێ ره خنه ی)

۲- زمانی ئایینی بالاده ست لای کورد، زمانی کوردی نه بووه و به
هۆی پیرۆزیی ئەم زمانه ئایینییه وه، کورد به و زمانه له حوجره و
خانه قا و مه دره سه ئایینییه کان فیری نووسین و خویندنه وه بووه و
دواتر شیعر و بابه تی تری به و زمانه نووسیوه.

۳- له و سه رده مانه دا نووسینی شیعر به زمانی ناکوردی وه ک جوړی
له توانایی شاعیر لیک دراوه ته وه و بوونی چه ندین شیعر به زمانه کانی
عه ره بی یان فارسی و تورکی گوزارشت بووه له لیها توویی شاعیر و
ههستی شانازی و به خۆنازینی شاعیران بۆ زمانزانیان.

ناونیشانی توێژینه وه که:

(له خۆسه لماندنه وه بۆ توانه وه) ئەمه ناونیشانی سه ره کیی
لیکوئینه وه که یه، ئەم ناونیشانه دهیه ویت بلیت، نووسینی شیعر به زمانی
ناکوردی لای شاعیرانی کورد له دیوانه کوردیه کاندایه نیه ت و هه ولی
خۆسه لماندنی ئەوان دهست پی دهکات، خۆسه لماندن هه م بۆ توانایی
شیعیریان، هه م بۆ ئاشنا بوونیان به خوینه رانی ئەو زمانانه و
خۆسه لماندنیان له زۆر پوه وه، به لام ئەم خۆسه لماندانه دوا جار
ئامانج ناپیکیت و به جوړیک له توانه وه له زمانانه دا کوتایی دیت، بۆ
ئهمه یش له خوار ناونیشانی سه ره کییه وه، ناونیشانی ناسه ره کیی
(دۆزینه وهی وه لامیک بۆ پرسباری: صافی ئەم هه موو شیعره ی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟) هاوکاریمان دهکات بۆ پوو نکرده وهی ئەم
پروسه یه و باسه که مان دهییت به گه ران و سو راغی وه لامیک بۆ ئەو
پرسباره.

له قۆسه لمانده وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لایهنگ بۆ برسیاری: صافی نه هه موو شیعره ی بۆ به زمانه ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگی ره خنه ی)

بواری لیکۆلینه وه که:

بواری ئەم لیکۆلینه وه یه له لایه ک بهرجه سته یه و له بهر دهستن و هه موو ئەو ماته ریالانه دهگریته وه که پێیان دهگوتریت دیوانی شاعیرانی کورد و تێیاندا چهند لاپه ره یه ک یان به شیک به هه ره قه باره یه ک بی بۆ شیعره ی عه ره بی یان فارسی یان تورکی یان هه موویان پیکه وه ته رخان کراوه، له لایه کی تر بواره که مان هزرییه و ده مانه ویته بابته ی تیفکرین له هۆکاری نووسینی شیعره ی ناکوردی له لایه نی شاعیرانی کورده وه بخه ی نه قالیکی گریمانه یی و بۆچوونه کانی خۆمانی له سه ره دابریژین.

هۆی هه لبژاردنی توێژینه وه که:

هۆکاری هه لبژاردنی بابته ی ئەم توێژینه وه یه بیرکردنه وه یه له زمانه دایک و پینگرتن و به رامبه رکردنی به زمانه کانی تر، له ویوه ئەو هۆکارانه ده چینه وه که شاعیره ی کورد وه ک به لگه ی توانایی و لیها تووییه خۆی شیعره ی ناکوردی ده نووسیته، به لام سه ره نه جام ده بینین ته می هه سته کاردن به که می له به رامبه ره ئەو زمانانه تی ئالاوه.

گرنگی توێژینه وه که:

لیکۆلینه وه له م باسه ده مانبا ته وه سه ره پێوه ندی (من) و (ئه وی تر) که بابته تیکی فه لسه فییه و جیی رامانی هزرقان و فه یله سووفانه، من وه ک کورد، وه ک شاعیره ی کورد، چ پێوه ندییه ک به ئەوی تری ناکوردی ده به سته یته وه که شیعر به زمانه که ی ده نووسیته، دۆزینه وه ی پێوه ندی (من) و (ئه وی تر) بۆ بابته ی توێژینه وه که گرنگی تایبه ته ی خۆی هه یه.

میتۆدی توێژینه وه که:

له م لیکۆلینه وه یه دا به میتۆدیکی وه سفی شیکاری و به وچا ونیکی ره خنه یی و پالپشت به فیکری چهند فه یله سووفیک هه ول ده ده ین به

له خۆسهلماندنهوه بۆ توانهوه دۆزینهوهی وهلامیک بۆ پرسباری: صافی نهه لهههوهو شیعرهکی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگی رهڤنه)

دوای ئەو پرسیاره‌دا بچین، بۆچی به‌شیکی زۆری شاعیرانی کورد، له
سه‌ده‌کانی پێشوودا، جگه له کوردی به زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و
تورکی شیعیان نووسیوه، پانتایییه‌کی گه‌وره‌ی دیوانی صافی
شاعیری کورد بریتیه له‌م شیعره ناکوردییانه، ئەمه‌یشمان به‌هه‌ولی
شاعیر بۆ خۆپێشکه‌شکردن به‌ئهو‌ی تر لیک داوه‌ته‌وه و له‌پێچکه‌ی
لیکۆلینه‌وه‌که‌دا ئەم خۆپێشکه‌شکردنه‌ی صافی و شاعیرانی تری
کوردمان به‌ئهو‌ی تر به‌کۆشش و ته‌قه‌لالی ئەوان له‌قه‌له‌م داوه‌ بۆ
پزگاربوونی له‌گۆشه‌گیریی ئەتتۆلۆجی و به‌ (له‌خۆسه‌لماندنه‌وه‌ بۆ
توانه‌وه) ناومان ناوه.

کێشه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که:

کێشه‌ی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه ده‌توانین له‌ دوو خاڵدا چر بکه‌ینه‌وه:

۱- ئەگه‌ر شیعر داھێتان بێت له‌ زماندا، زمانیش به‌ تاییه‌ت زمانی دایک
قالبی گوزارشت بێت له‌ هه‌ست و ئیحساس و وێژدان و هه‌لچوونی
مرۆڤ، ده‌بێت ئەو پالنه‌رانه‌ی وا له‌ شاعیر ده‌که‌ن شیعر به‌ زمانیکی تر
بنووسیت، به‌قالبکردنی زمانی دووهم بۆ هه‌ست و ئیحساسی شیعره‌ی و
وێژدان و هه‌لچوونی مرۆڤ کێشه‌یه‌که و ئەم توێژینه‌وه‌یه ده‌یه‌وێت
دوای بکه‌وێت.

۲- پێوه‌ندی (من) و (ئهو‌ی تر) وه‌ک بابه‌تیکه‌ی فه‌لسه‌فی ده‌مانه‌وێت
بکه‌ین به‌ کێشه‌ و به‌ دوایدا بچین.

پیکهاته‌ی لیکۆلینه‌وه‌که:

ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌مان جگه له‌ پێشه‌کی بۆ دوو به‌ش پۆلین کردوه، له
به‌شی یه‌که‌مدا هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ جیهانبینی و دیدگای چه‌ند
فه‌یله‌سووفیکه‌وه له‌ پێوه‌ندی نیوان (من) و (ئهو‌ی تر) تی بگه‌ین، لای

لە قۇسەلمانەنەوە بۇ تەوانەوە دۆزىنەوەى وەلامىڭ بۇ پىرسىيارى: ۵۰۶ نەم ھەموو شىعەرى بۇ بە زمانى ناكوردى نووسىوە؟ (تېرۋانىنىڭى رەخنەبى)

(ھىگىل) ئەگەر (ئەوى تر) نەبىت، خود لەسەر خۆى ھىچ زانىنىڭ بە دەست ناھىنىت، ئەو خودە بە ئەوانى ترەوە گرى دراوہ و دەبىت ئەوانى تر دانى پىدا بنىن، بە پىى ئەم لۆژىكەى ئەو، ھەر شتى بەردەوامى و بەھىزىى لە دژەكەيدا دەبىنىت، بۆيە خود لە رىگەى ئەم (ئەوى تر)ەوہ دەتوانىت بوونى خۆى بسەلمىنىت و لە مملانىكانەوہ گەشە بكات، وەك ئەوہى (ھىگىل) باس لە پىوہندى كۆيلە و ئاغا دەكات، دواتر لای (ھايدىگەر) ئەو خودە كاتى لەتەك ئەوانى تردا سىماى ھاوبەش دروست دەكات خۆى دەفەوتىنىت، يان لەو رىگەيەوہ جىاوازى و تايبەتمەندىيەكانى خۆى دەدۆرىنىت. لای (سارتەر)ىش پىوہندى (من) و (ئەوى تر) دەچىتە ئاستىكى ترسناك و خراپەوہ بەوہى (من) دەبىتە بابەت و لە سوبكىت دەكەوئىت و ئازادىى خۆى لە دەست دەدات، دواتر بۇ تىگەيىشتن بەسەر بۇچوونەكانى (مىرلۇ پۇنتى) و (لىقىناس) و چەند فەيلەسوفىكى تردا دىئەوہ.

لە بەشى دوەمىش بە پىشتبەستن بە زەمىنە تىۋرىيەكەى بەشى يەكەم، ھەول دەدەين بە دواى ئەو پىرسىيارەدا بچىن، كە صافى شاعىر ئەو ھەموو شىعەرى بۇچى بە زمانى ناكوردى نووسىوہ؟ ھەولى داوہ چ مەبەست و ئامانچىك بېيىكىت؟ ئايا تۋانىويەتى ئەوہ بكات كە دەيەوئىت، چونكە ئەگەر بە زمانى داىك شىوہى بىرکردنەوہ و ھەستىارى و سۆزدارىى مروڤ چرو بكات، ئەى ئەم لايەنانە كە رەگەزى دىارى شىعەرن، چۆن لە شىعەرىكدا كە بە زمانى داىك نەبىت، دىئە بوون؟ ئەگەر زمانى داىك كە زەمىنەى دروستكردى خودە لە بەرھەمەينان و سەرھەلدانى ھزر و تۋانا ھۆشەككىيەكانى مندالدا رۆلى بەرچاۋ دەگىرى، ئەى بە زمانى دوەم ئەم لايەنانە لە شىعەردا چۆن بەرچەستە دەبن؟

۲۱۷ تۋىژىنەوہەكانى كۆنفرانسى نىودەولەتى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەۋە بۇ تۈنەۋە دۆزىنەۋەكى ۋە لاملېك بۇ بىرسىبارى: ۋە ئىنەۋە شىعەرەكى بۇ بە زىمانى ناكوردى نوۋسىۋە؟ (تېرۋانېنېكى رەئەنەۋە)

ھەمۇ ۋە ۋە ئىشمان لەۋ پېۋەندىيەدا بە مېتۇدىكى رەخنەۋە شىكارى بەرچەستە كىردۈە كە (من) ۋ (ئەۋى تر) پىكەۋە دەبەستىتەۋە، سەرئەنجام ئەمەئىشمان بە ھەۋلى شاعىر بۇ خۇقتار كىردن لە گۇشەگىرىي ئەنتۇلۇجى تەفسىر كىردۈە، دۋاى ئەنجامگىرىيىش بە داخەۋە دەبىت بلىين ئەم ھەۋلە سەرى نەگرتۈە، لە جىياتى خۇسەلماندىن بۇ ئەۋى تر، بە تۈنەۋە كۇتايى ھاتۈە كە ۋەك ئەنجام باسمان كىردۈە، لە كۇتايىشدا پۇختەۋە لىكۇلېنەۋەكەمان بە ھەردۈۋ زىمانى عەرەبى ۋ ئىنگلىزى خىستۇتەپۇۋ.

بەشى يەكەم: دىدى ھزرى بۇ پېۋەندىيە من ۋ ئەۋى تر

لە فەلسەفەۋە يۇنانى كۇنەۋە بابەتى پېۋەندىيە (من) ۋ (ئەۋى تر) ۋەك كىشەيەكى ھزرى لىي كۇلراۋەتەۋە ۋ بوۋەتە كەرەستەۋە تىفكرىنى فەيلەسوفان. (بە لاي ئەرستۈۋە (من) ۋ (ئەۋى تر) دەمانەۋىت تىكراي گەردۈۋن لە ۋىنەۋە خۇدى خۇماندا بىينىن ۋ لە دىدى (من) ۋ (ئەۋى تر) ۋە ھەمۇ شىتىك ھاورپىك ۋ ھاورمانا بىت لەگەل خۇدى خۇماندا)) (Ethics، ۲۰۰۹، ۳۰)، لە ناۋ فەلسەفەۋە يۇنانىدا پېۋەندىيە (من) ۋ (ئەۋى تر) ئامادە بوۋە، لە كاتى باسكىردى چەمكى (من) ۋ (ئەۋى تر) دا پىۋىستە ئامازە بە سەرەتاكانى ئەم زاراۋەيە بىكىت، كە بۇ فەيلەسوفانى يۇنان ۋ بەتايىبەت بۇ ئەرستۈ دەگەرپىتەۋە كە لە بەشى نۇيەمى كىتېبى پىنچەمى مېتافىزىكدا، كاتىك دەلىت: ئەۋانى تر ماناى جىاۋازى ۋ لىكچۈۋنەكانى ئىمەن، ھەر بۇيە لىرەدا باشتىن پىناسە ئەۋەيە بۇ ئەۋەۋە خۇدى خۇت بناسى، پىۋىستە بە ناسىنى ئەۋانى ترە. مەبەست لىرەدا ئەۋەيە ئايا بوۋنى خۇدى بى ئەۋانى تر ماناىەكى ھەيە؟

۲۱۸ تۈپۋىنەۋەكانى كۇنفرانسى نىۋەدەۋەلەتى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەۋە بۇ تۈنەۋە دۆزىنەۋەكى ۋە لاملېك بۇ بىرسىبارى: ۋە ئىنە ھەممۇ شىعرەكى بۇ بە زىمانى ناكوردى نووسىۋە؟ (تېرۋانېنىكى رەئىنە)

ۋە لامل نەخىرە، چونكى ھەر كەسىك واقىيىيانە بىت يان خەيالى، ھەمىشە بە شىۋەيەكى خۇرسك من لەۋانى تر جيا دەكاتەۋە. ھەمىشە شوناسى خود يان ئەۋ ۋابەستەى ئەۋانى تر دەكات، ھەر بۇيە دەبىنرېت ئەم چەمكە رەنگدانەۋەى لەسەر شىۋازى پەيۋەندىيەكان ۋ ھەلگىردن ۋ بەردەۋامىدان بە پىكەۋەبۈۋنى مرقۇقەكان دەبىت، (تا بەتەۋاۋى دەگاتە سەرجم كايەكانى ۋەك ئايىنى، نەژادى، نەتەۋەيى، چىنايەتى ۋ بابەتە فەرھەنگىيەكانى تر، دواتر ئەم چەمكە لاي ھىگل، ھایدىگەر، سارتەر ۋ تا دۋايى بە پۈۋنتەر ۋ لە دىدگا ۋ رەھەندى جياۋازەۋە باسى لىۋەدەكرىت) (ئەخمەدى، ۱۳۸۹، ۱۵۵).

چەند سەدەيەك دواتر لە فىكرى ئەۋرۈۋپىدا (دىكارت) ئەم پىۋەندىيەى كىردۈۋەتە كىشەيەكى ئىپسىتمۇلۇجى. ئەۋ گومانەى دىكارت لە فەلسەفەكەيدا دەيكاتە سەرمەشقى رۋانىنى خۇى بۇ گەشىتن بە يەقىنى عەقلىى رۋون، ۋاى لى دەكات دەرەۋەى خود، چ ماترىالى بىت يان مۇرالى، گۈى پى نەدات بەۋ گومانەى كە لە كۈجىتۈكەيدا (من بىر دەكەمەۋە، كەۋاتە ھەم) دەرەكەۋىت، جەخت لەسەر مەعرىفەى رۋون ۋ خالىس دەكاتەۋە، ئەۋ مەعرىفەيەيش ھەم لە بەرامبەر يەقىنى عەقلى رۋون ئامادەيە، ۋاتە ئەۋ مەعرىفەيە ھەم بەتەۋاۋى لە بەرانبەر ئەۋ عەقلەدا ۋەستاۋە، ھەم جوۋدايە لە ھەر مەعرىفەيەكى تر. بۇ دىكارت بۈۋنى (ئەۋى تر) بۇ خود گىرنگ نىيە تا بە ھۈيەۋە خۇى بناسىت. (بە لاي دىكارتەۋە ھەر شتىك بکەۋىتتە دەرەۋەى سنۈۋرى خودى منەۋە، پىۋەندىى بە منەۋە نىيە، چونكى ئەستەمە بەۋ شىۋەيە بىناسم، كە خۇم دەناسم) (دىكارت، ۲۰۰۷، ۲۵). بە لامل لاي (ھۈسىرل) بۇ ئەۋەى خود دنيا بکاتە بابەت، پىۋىستى بە (ئەۋى تر)ە، بە بۇچۈۋنى ھۈسىرل، ئەۋ

۲۱۹ تۈيۈنەۋەكانى كۇنفرانسى نىۋەدەۋەتى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەوہ بۇ تۈنەوہ دۆزبەنەوہى وە لأمىك بۇ برسبارى: صافى نەم لەمموو شىعرەى بۇ بە زمانى ناکوردى نووسىوہ؟ (تېرۋاننىكى رەنەنەى)

(ئەوى تر)ە خودىكە لە وىنەى (من) با تايبەتمەندىشى جياواز بىت، لىرەدا (من) بە شىئەى راسستەوخۇ ھەست بە خۇى و بە شىئەى ناراستەوخۇىش ھەست بە ئەو دەكات، (كەواتە ئەوى تر نە بابەتە و نە خودىكى سەر بەخۇ، بەلكو خودىكى ھاوشىئەى (من)ە) (تودورف، ۱۹۹۹، ۶۷). لای (ھىگل) ىش بى بوونى (ئەوى تر)، خود ھىچ زاننىكى لە بارەى خۇيەوہ دەست ناكەوئت، ئەو خودەىش بەندە بەوہى ئەوانەى تر ددانى پىدا بنىت. چونكە ھەر شتىك دژىكى دەبنىت، كە ئەمە بە مەرچى بوون و بەردەوامىى ئەو بوونە دەزانىت، بە لای ھىگلەوہ (من) بە ھوى دژەكەيەوہ، كە (ئەوى تر)ە؛ ھەيە، بەمەىش ئەو (من)ە لەو گۇشەگىرىى ئۇنتۇلۇجى دەردەھىنىت، ھەر ئەو ھىشە دەردەنجام دىالىكتىكى كۇيلە و ئاغا (Master-slave dialectic) لای ھىگل دەردەكەوئت، (ھىگل لە خودئاگايى دەكۇلئتەوہ، ھەول دەدات ئەوى ترىك دابمەزىنىت كە پەراوئز نەخرىت، نە زال بىت و نە نكولى لى بكرىت. ئەوہى ئەو پىمان دەبەخشىت، بەدىلىكى ئەوہىە كە ھەولسى وىرانكردن يان ھەلۈەشانەنەوہى ئەوى تر دەدات) (kain، ۱۹۸۸، ۲۴). بەلام لای ھايدىگەر خود نامىنىت كاتى لەگەل (ئەوانى تر)دا دەبنە خاوەن ئەدگارى ھاوبەش، چونكە جياوازيەكانى دەسپىنەوہ و دەبى بە خاوەنى شتىگەلىك كە بەوانى ترى گرى دەدەن، بەمەىش ئەوانى تر دەبنە فەرماندەرى ئەو خودە و بوونى ئەو (ئەوى تر)ە لەم ھاوكىشەيە مەترسىيە بۇ سەر (من). ئەوانى تر، ئەوانەن كە مرؤف ناتوانىت خۇى لىيان جيا بكاتەوہ، بە وتەى ھايدىگەر، مەبەست لەوانى تر ھەموو كەسىكى تر نىيە جگە لە (من) ئەوانەى كە (من) لە بەرامبەرياندا جياوازه، (ئەوان بەلكو ئەوانەن كە لە زۆربەى كاتەكاندا مرؤف خۇى لىيان جيا ناكاتەوہ، ئەوانەى كە مرؤف

۲۲۰ تۈيۈنەوہەكانى كۇنفرانسى نىودەولەتى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەو، بۇ تۈنەو، دۆزىنەو، ۋە لىمىڭ بۇ بىرسىبارى: ۋە ئىنەم ۋە ئىنەم شىعەرى بۇ بە زىمانى ناكوردى نووسىۋە؟ (تېرۋاننىڭ رەخنەي)

زۆر لەنىۋىاندايە. بە ھۆى ئەم بوونە لە جىھاندا، جىھان ھەمىشە ئەو جىھانەيە كە (من) لەگەل (ئەوانى تر) ھاوبەشە)) (۲۲۴، ۱۰۱۸، Kant، بەلام پىۋەندىي (من) و (ئەوى تر) لاي (سارتر) سامناكە، سارتر بە دۆزەخى دەچوئىت، چونكە (من) دەخىرتە دواۋە، دەكرىتە بابەت و ئازاد نىيە، بە پىي بىر كىردنەۋەى سارتر كە لە كارە ئەدەبىيەكانىشىدا پەنگيان داۋەتەۋە، سىپىنەۋەى (ئەوى تر) مەرجى بوونى ھەر خودىكە. پىۋەندىي نىۋانيان پىۋەندىي (خود) و (بابەت) ھەر يەكەى سنور بۇ ئازادىي ئەۋەى ترىان دادەنىت، (مىرلۇ پۈنتى) بە پىچەۋانەۋە ۋەى دەبىنىت (من) و (ئەوى تر) يەكتر دەكەن بە بابەتى يەكتر، چونكە دايەلۇگ لەگەل يەك دەكەن و ھەست دەگۆرپنەۋە، بە ھۆى دايەلۇگەۋە خود و (ئەوى تر) بە يەك دەكەن و ھەر دوو لا لە خالىكى ھاوبەشدا بەر يەك دەكەن.

(سارتر) دىسان لەم بۇچوونە جىا دەبىتەۋە، لە كاتىكدا ئەو، ئەۋى تر بە نەگەتىف سەير دەكات و پىي ۋايە لەگەل (من) دا لە كىپركى و مملانىدايە، ھەر يەكيان ئەۋى ترىان بە شت و بابەت بزىانن، ئەم پىۋەندىيە لە ئاستى دەرۋەدا بى و نەگاتە ناۋەۋە، بەلام ئەمە ماناى ۋا نىيە (ئەۋى تر) لاي (سارتر) گرنگ نەبى، چونكە پىسكاندى ھۇشيارىي خود و ئازادى لەم پىۋەندىيەۋە دەبىت.

بە لاي (ھىگل) ھەۋە مملانىي (من) و (ئەۋى تر) دەبىتە ھۆى گەشە كىردى ھۇشيارى، چونكە ھۇشيارىي (من) دەكەۋىتە كىپركى لەگەل ھۇشيارىي (ئەۋى تر)، لىرەۋە گرنگىي زمان دىتە ئارا، زىمانى من ۋەك چۆن زىمانى ئەۋى ترىش فراۋان دەبى و پوۋبەرى زىاتر بۇ تەبىير و دەرپىنى خودى بۇ دەستەبەر دەبى، چونكە ۋەك چۆن (مىرلۇ پۈنتى) ۋاى لىك

۲۲۱ تۈيۋىنەۋەكانى كۆنفرانسى نىۋەدەۋەتى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەۋە بۇ تۈنەۋە دۆزىنەۋەكى ۋە لاملېڭ بۇ بىرسىبارى: ۋە ئىنەم ۋە ئىنەم شىعرى بۇ بە
زىمانى ناكوردى نووسىۋە؟ (تېرۋانېنىڭ رەخنەي)

دايەۋە (من) و (ئەۋى تر) بەتەۋاۋى لىك جوودان، بە ھۆى دايالۆگەۋە
دەكرىت له خالى ھاۋبەشدا پىك بگەن، لىرەۋە تى دەگەين تىگەبىشتن له
ئەۋى تر دەۋەستىتە سەر ھۆشيارى، ھۆشيارى دەشىت سەرەتا ھەم
ناتەۋاۋى بىت و ھەم بە ۋەھم دەۋرە بدرىت، دووركەۋتەنەۋەى (من) و
(ئەۋى تر) يان گەرم نەبوون و چىرنەبوونەۋەى دايالۆگ ھەمىشە بە
زىادبوونى پانتايى ۋەھمەكان كۆتايى دىت، ئەمەيش دەبىتە ھۆى
ئەۋەى سەيركردى (من) بۇ (ئەۋى تر)، يان بەكەمزانين و سىرپىنەۋە،
يان ئىعجاب و پەرستىن. يان بە دۆستى بزانىت يان دوژمن.

پىۋەندىي نىۋان (من) و (ئەۋى تر) له دنياىىنى چەند فەيلەسووفىكەۋە
بابەتىكى پىرپايەخ و جىي مشومرە، بۇ (ھىگل) بىتۋو (ئەۋى تر) نەبىت،
خود تواناي زانىارىي لەسەر خۆى نىيە، ئەۋ خودە بەۋانى ترەۋە
پىۋەستە و چاۋەرپىيە دەبىت ئەۋانى تر دانى پىدا بنىن، لەم دىدگايەى
ھىگلەۋە ھەموو شتى سەرچاۋەى بەردەۋامى و بەھىزىيە لە دژەكەيدا،
بۆيە خود بە ھۆى ئەم (ئەۋى تر) ھەۋە سەلماندى خۆى مسۆگەر دەكات
و له كىپركىكانەۋە پەرە دەسەنىت، دىالەكتىكى پىۋەندىي نىۋان كۆيلە و
ئاغالاى ھىگل نمونەى ئەم باسەيە، بەلام بۇ (ھايدىگەر) خود كە
لەگەل ئەۋانى تردا ۋوخسارى ھاۋبەش دروست دەكات، ديار نامىنىت و
ئەدگار و خاسىتەكانى لە دەست دەدات. (ژان پۆل سارتر) ىش
پىۋەندى (من) و (ئەۋى تر) دەباتە ئاستىكى ترسناك و خراپەۋە بەۋەى
(من) دەبىتە بابەت و له خودىتى دەكەۋىت و ئازادىي نامىنىت.

دۋاى ئەۋە فەلسوفانە (ئىمانوئل لىقىناس) بەچىرى لە پىۋەندىي (من) و
(ئەۋى تر) كۆلىۋەتەۋە، (ئەۋى تر) لە دىدى (لىقىناس) ھەۋە بە ھۆى
ۋوخسارەۋە خۆى نىشانى سوپىكت دەدات و پاشان لەرپىگەى

۲۲۲ تۈپۈنەۋەكانى كۆنفرانسى نىۋەدەۋەتى صافى ھىرانى

له فۆسه لماندهوه بۆ توانهوه دۆزینهوهی وه لأمیک بۆ برسیاری: صافی نه هه موو شیعره ی بۆ به زمانه ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگێ ره خه ی)

«وتن» هوه، دهیه ویت له توندوتیژی دووری بخاتهوه فه رمانی «مه کوژه» ی به سه ر بچه سپینیت. ئەم ویسته ی سویکت که ئهوی تر بۆ ئه وهیه هه تا «به رپرسیاریتی» ی ئهوی تر قه بوول بکات. فه لسه فه ی (لیقیناس) به فه لسه فه ی ئە خلاق ناسراوه، (لیقیناس پیی وایه ئە خلاق هیچ شتی که نییه جگه له، له پیوه ندیدا بوون له گه ل ئهوی تر دا؛ پیوه ندی به ئهوی تر هوه، ته نها به رپرسیاریتی به رامبه ر ئهوی تر) (لویناس، ۱۳۸۷، ۱۱۱). (من) ئە گه ر سنووری به رپرسیاریتی خوی نه زانیت، ئه وه له پرو به ری ئە خلاقدا نه ماوه، (بۆیه لیقیناس پیی وایه (من) له به رامبه ر (ئهوی تر) دا خاوه ن به رپرسیاریتی به رامبه ر، که ئه وه به «به رپرسیاریتی ناکوتا» ناوی ده بات) (علیا، ۱۳۸۸، ۱۵۷). واته (من) ته نه ات له به رامبه ر شتی که نه یکردوه و بگه ره لایشی گرنه گ نییه، به لام هه ر به رپرسه. («به رپرسیاریتی ناکوتا»، بابه تی که له میژینه ی سه ر شانی منه، وه ک جه وه ری که «منیتی» ی من ده خولقینیت؛ منیتی واتا له به رپرسیاریتی رانه کردن) (علیا، ۱۳۸۸، ۱۵۸). به کورتی واته لیقیناس پیی وایه، من له به رامبه ر ئهوی تر دا هه ر به رپرس نییه، به لکوو منیتی هیچ نییه جگه له به رپرسیاریتی! ئه ویش چۆن: به رپرسیاریتی به رامبه ر ناکوتا.

هه رچه ند بابه تی (من) و (ئهوی تر) و پیوه ندی نێوانیان لای زۆر فه یله سووفی تر و له ئاستی تر لئی کو لرا وه ته وه، له وانه فه یله سووفی ده روونشیکاری سه ده ی بیست (جاک لاکان) دوا ی خویندنه وه ی (فرۆید) و به سوود وه رگرتن له (هیگل) له چه مکی ئهوی تر هوه پۆلینکاری و چه مکی نوێ داده یینیت، که ئیمه لیره درێژ کردنه وه ی ئەم باسه تیۆرییه هه ر هینده بۆ باسه که ی خۆمان به پیویست ده زانین،

۲۲۳ توێژینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

له فۆسهلماندنهوه بۆ توانهوه دۆزینهوهی وهلامیک بۆ برسیاری: صافی نهه ههموو شیعری بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگی رهخنهیی)

سهراچاوهکان که باسی ژبانی دهکهن، دهلێن کورد بووه، ئهوهیش ههچ
بهلگه و سهلماندنیکى ناوی که شاعیریکى کورد بوو، (صافی سالی
١٨٧٣ له گوندی هیرانی سهر به قهزای شهقلاوه له دایک بووه،
عهبدوولای باوکی صافی کوری عهلی کوری کاک مستهفای هیرانییه،
صافی شاعیر سههرهتالای باوکی به خویندنی ئایینی فییری
خویندهواری بووه)(خهزنهدار، ٢٠٠٥، ٣٢٥)، واته کوردیک فییری
خویندهواری کردوه، دواتر که بهباشی فییری خویندن بووه، بۆ
گهشهسانی به زانست و توانای رۆشنیری خۆی، (صافی چوه بۆ
کوویه، ههولێر، رهواندز و گوندی سههران و لهو شویتانه لای کهسانی
وهک مهلا ئهحمهدی رهش و مهلا ئهحمهدی ئۆمهه گوبهتی
خویندوویهتی، صافی بهوهنده قایل نابیت و مهیلی خویندنی زیاتر وای
له دهکات سهر له کوردستانی ئێران بدات و لهوی له لاجان، سابلاغ و
پهسوی فهقییهتی کردوه، ئینجا له مههاباد ماوهیهکی زۆر ماوهتهوه و
له مزگهوتی شادهرویش له لای قازی عهلی باوکی قازی محهمهد
خویندوویهتی)(خهزنهدار، ٢٠٠٥، ٣٢٥)، ههموو ئهوه سههردان و گهشت و
گهپان و خولیاى خویندنی زیاتر له پانتایی و پروبهری ناوچه
کوردیهکاندا ناچنه دهر و ئهوانهیشی فییری خویندن و زانستهکانی
کردوون، ههر مامۆستا و مهلا و کهسایهتی کوردی بوون، ئهم

ناگۆریت، بهلام له بهر ئهوهی لهسههرا چاهه جیاجیاکانی دیوانهکهی خۆی، ناوی شاعیر به
(صافی) هاتوه و فۆنیمه عهرهبییهکه نوسراوه و نیشان دراوه و ههر ئهمه کراوه به
فۆرمی ناوی ئهم شاعیره، بۆیه ئیمه لیهدا ئهوه فۆرمه دهپاریزین و وهک خۆی
دهینوسینهوه، دهنا پیمان وایه گهر بيشنوسریت (صافی) ههچ کیشهیهک دروست نابیت،
له زمانی کوردیدا (س) و (ص) دوو فۆنیمی جیاوازی نین، بهلکوو ئهلهفۆنی یهکترن.

٢٢٥ توێژینهوهکانی کۆنفرانسی نیودهولهتی صافی هیرانی

له قۆسه لمانه نه وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لأمیگ بۆ برسیاری: صافی نه هه موو شیعره کی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگی ره خنه ی)

سوودهر گرتنه مان له ژبانی صافی له سه رچاوه کانه وه له ویوه به
پیویست زانرا و به تایبهت بۆ ئه وه بوو، تا ئه و پانتایی و که شه وه وا و
بارودۆخه روون بیست که تییدا شاعیر فیّری خوینده واری بووه و
گه شه ی به ئاستی زانین و رۆشنییری خۆی داوه، هه ر ئه مه یش بووه
به بنه مای شیعر نووسین و بوونی صافی به شاعیر.

کاتی ده مانه ویست چاویکی خیرا به دیوانی صافی بخشینین، شتیکی نه
سه یر، چونکه بۆ زۆر له دیوانه کوردییه کلاسیکیه کان تووشی ئه و
حاله ته ده بین و نه نامۆ دیته به ر دیده مان، ئه ویش بوونی ژماره یه کی
زۆر شیعره به زمانی ناکوردی، له دوا یین چاپی دیوانی صافی (کاک
مصطفی کوری کاک عبدالله ی هیرانی)، له لیکۆلینه وه و ساغکردنه وه ی
(محمدی مه لا مصطفی هیرانی) یه و سالی ۲۰۰۴ ز له شاری هه ولیر چاپ
کراوه، نزیکه ی ۲۰۰ لاپه ره له م دیوانه تایبه ته به به شه کانی فارسی و
تورکی و شیعره کانی به و زمانه تیدا یه، ئه م شیعره ناکوردییه کانه به
زمانی ئه و نه ته وانه نووسراون کورد به هاوبه شی له م ناوچه یه
له گه لیاندا ده ژی، پیویسته پرسیا ری سه ره کیی ئه م به شه و خودی
کرۆکی توێژینه وه که یش به یینه وه ئارا (صافی ئه و شیعرانه ی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟) به دوا ی ئه و پرسیا ره دا به پیویستی
ده زانین به شیوه یه کی جیددی بیر له وه بکه ینه وه بوونی ئه و هه موو
شیعره ناکوردییه له دیوانی شاعیری کی کورد (صافی هیرانی) دا بۆ چی
ده گه ریته وه، ئایا هه ر هینده به سه که به بیرکردنه وه ته قلیدییه که ی
پیشتر وه لّامی ئه و پرسیا ره بده ینه وه و به ئاسانی دووباره ی بکه ینه وه و
بلیین:

له قۆسه لمانه نه وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لأمیک بۆ برسیاری: صافی نه هه موو شیعره ی بۆ به زمانه ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگی ره خنه ی)

۱- بۆ شاعیر و خوینده واری کورد به گشتی، رۆشنییری ئه وه سهرده مانه هه رۆشنییری نه ته وه سهرده سته کان بووه و له رێگه ی زمانه ی ئه وه نه ته وانه وه که حوکمی کارگێری و سیاسیان کردوه و ئه وان ده سه لاتدار و فه رمانه وا بوون، کورد فیتری خویندنه وه و نووسین بووه.

۲- هه ر به هۆی دۆخه سیاسی و کارگێرییه که وه، زمانه ی ئایینی بالاده ست لای کورد، زمانه ی کوردی نه بووه و به هۆی پیروزی ئه م زمانه ی ئایینییه وه، کورد به وه زمانه له حوجره و خانه قا و مه درسه ئایینییه کان فیتری نووسین و خویندنه وه بووه و دواتر شیعر و نامه و یاداشت و بابه تی تری به وه زمانه نووسیوه.

۳- به هۆی به هیزی خالی یه که م و دووهم، له وه سهرده مانه دا نووسینی شیعر به زمانه ی ناکوردی وه ک جۆریک له توانایی شاعیر لیک دراوه ته وه و بوونی چه ندین شیعر به زمانه کانی عه ره بی یان فارسی و تورکی گوزارشت بووه له لیها توویی شاعیر و ههستی شانازی و به خۆنازینی شاعیران بۆ زمانانیان.

به پشتبهستن به زه مینه تیورییه که ی به شی یه که م، هه ول ده دهین به دوا ی ئه وه پرسیاره دا بچین، که صافی شاعیر ئه وه هه موو شیعره ی بۆچی به زمانه ی ناکوردی نووسیوه؟ صافی به دووسه ت لاپه ره شیعر که له دیوانه کیدا هه ن، به زمانه ی تر هه ولی داوه چ مه به ست و ئامانجیک بیکیکت؟ ئایا توانیویه تی ئه وه بکات که ده یه ویت؟ چونکه ئه گه ر به زمانه ی دایک شیوه ی بیرکردنه وه و هه ستیاری و سۆزداریی مرۆف چرۆ بکات، ئه ی ئه م لایه نانه که ره گه زی دیاری شیعرن، چۆن له شیعی کدا که به زمانه ی دایک نه بیئت، دینه بوون؟ ئه گه ر زمانه ی دایک که

۲۲۷ توێژینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

له قۇسەلمانەنەۋە بۇ تۈنەۋە دۆزىنەۋەكى ۋە لىمىڭ بۇ بىرسىبارى: ۋە ئىنە ھەمۇ شىعەرى بۇ بە
زمانى ناكوردى نووسىۋە؟ (تېرۋاننىڭى رەخنەي)

زەمىنەى دروستكردنى خودە لە بەرھەمەينان و سەرھەلانى ھزر و
توانا ھۆشەككەكانى مندالدا رۆلى بەرچاۋ دەگىرئى، ئەى بە زمانى دوھم
كە صافى و چەندىن شاعىرى كوردى تر شىعەرى پى دەنوسن، ئەم
لايەنەنە لە شىعەردا چۆن بەرچەستە دەبن؟ بۇ ۋەلامدانەۋەى ئەم
پىرسىيارە، ھەول دەدەين ئەۋە لە ۋە پىۋەندىيەدا بە مېتۆدىكى رەخنەى
شىكارى بەرچەستە بەكەين كە (من) و (ئەۋى تر) پىكەۋە دەبەستىتەۋە،
نووسىنى شىعەر بە زمانى بىگانە و خولىاي خويندەنەۋەت ۋەك شاعىرى
كورد لە لايەن ئەۋانى ترى ناكوردەۋە، سەرئەنجام ئەۋە بە ھەۋلى
شاعىرى كورد دەزانىن بۇ خۆقوتاركردن لە گوشەگىرىى ئەنتۆلۇجى،
كە دوا دەرئەنجامگىرىيش بەداخەۋە دەبىت بلىين، ئەم ھەۋلە سەرى
نەگرتەۋە، لە جياتىي خۆسەلماندن بۇ ئەۋى تر، بە تۈنەۋە كۆتايى ھاتەۋە،
كە لىرەدا زياتر بە دواييدا دەچىن و لى دەكۆلىنەۋە.

زمانى دايك و شىعەرنوسىن:

بۇ دەبىت شاعىر بە زمانى دايك شىعەر بنووسىت؟ يان گرنگى زمانى
دايك بۇ شاعىر و شىعەرنوسىن چىيە؟ لە ۋەلامدا دەلىين دەبىت شاعىر
بە زمانى دايك شىعەر بنووسىت و زمانى دايك بۇ شاعىر و
شىعەرنوسىن زۆر گرنگە لەبەر ئەم ھۆكارانەى لاي خوارەۋە:

۱- نەك ھەر بۇ شاعىر بەلكو بۇ ھەمۇ مرقۇئىك لە مندالى و
سەرەتاي تەمەنەۋە، زمانى دايك زەمىنەى پىسكاندى شىۋەى ھزرىن و
ھەستىارى و سۆزدارىي مرقۇئە، ئەمانەيش بۇ شاعىر دەبنە بنەماكانى
كەسىتى شاعىر، شىعەرنوسىن بە زمانىك كە زمانى دايك نەبىت،
ھەنگاۋىك لە سۆز و ئىحساسى مرقۇئانە دوور دەكەۋىتەۋە، چۈنكە
سۆز و ھەلچوون و بارى تايبەتتى كەسى بە شىۋەى راستەخۆ مرقۇئ

۲۲۸ تۈيۈنەۋەكانى كۆنفرانسى نىۋەدەۋەتتى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەۋە بۇ تۈنەۋە دۆزىنەۋەكى ۋە لىمىڭ بۇ بىرسىبارى: ۋە ئىنە ھەممۇ شىعەرى بۇ بە
زمانى ناكوردى نووسىۋە؟ (تېرۋاننىڭى رەخنەبى)

دەريان دەبىرەت، زمانى داىك ھۆكارى ئەم راستە ۋە خۇبىيە لە دەربىرەن و
بە گۈاستتەۋەكى ئەم حالەتەنە بۇ زمانى دوۋەم و زمانىك كە داىكى
نەبىت لە پىكھاتە شىعەردا دەبنە وئىنە و نامىشى دەستكرد و بەزۇر
سازدراو و لە پروى مەنەۋى و پۇحىيەۋە بى گىانن.

۲- نەك ھەر بۇ شاعىر بەلكو بۇ ھەموو مەۋقەك، زمانى داىك لە
شىۋەكردن و گەشەكردنى فىكر و توانا ەقلىيەكانى مندالدا پۇلى
سەرەكى ھەيە و بۇ شاعىرىش ئەمە گىرنگە رىچكەى زانستى و
دروستى خۇى بگرەت.

۳- نەك ھەر بۇ شاعىر بەلكو بۇ ھەموو مەۋقەك، زمانى داىك مندال
زىاتر بە بنەمالەۋە ھۆگر و پىۋەست دەكات، بە داىك و باوك و نەك و
باپىرەۋە دەبەستىتەۋە، زمانى داىك رايەلى پتەۋى نىۋان نەۋەكانە. بە
بىراۋى (بىەر بوردىو): (زمان پۇلىكى سەرەكى لە بەرھەمەنەۋەكى
كۆمەلەيەتە دەگىرەت كە لە رىگەى فىركارىيەۋە دەخولقەت) (بوردىو، ۱۹۹۲،
۶۷).

۴- زمانى داىك تۇماركەر و پارىزەرى كۆلتوورە، بۇ شاعىرىش ۋەك
ھەر مەۋقەكى تر ئەمە گىرنگە و زمانى داىك رىسكىتەرى كۆلتوورى
ئىتتىكى و پىۋەست بە مەۋقە كە رىتمىكى ئاساىى و لەسەر خۇى ھەيە
بۇ گەۋرەبۋون، شاعىر بە شىكى گەۋرە لە دنيا بىنى خۇى لە
كەلتوورەۋە ۋەردەگىرەت.

۵- نەك بۇ زمانناسان بەلكو بۇ ھەموو ئەۋانەى گىرنگى زمان دەزانن،
لايان پوونە كە زمانى داىك بەر لە ھەر شىتەك سەرمايەيەكى مەۋبىيە،
ھەموو دەزانىن كە ھەر زمانىكى جىھان دىاردەيەكى زۇر ئالۇزە و
دەركەۋتەيەكى گىرنگى ھزرى و مىشكى مەۋقە، گەر سەرپىنى سەيرى

۲۲۹ تۈيۈنەۋەكانى كۆنفرانسى نىۋەدەۋەتەى صافى ھىرانى

له قۇسەلمانەنەوە بۇ تۈنەوۈ دۆزبەنەوۈ وە لأمبگ بۇ برسبارى: صافى نەم لەموو شىعەرەى بۇ بە
زمانى ناکوردى نووسىوۈ؟ (تېرۋانېنگى رەخنەى)

بکەين دەزانين که ئەم پیکهاتەيه به هەزاران سال گەيشتووه بهم
دۆخەى که ئىستا هەستى پى دەکەين و بەکارى دەهينين. تىگەيشتن له
میکانيزمى کارکردنى ئەو زمانه دەيىتە ئاسۆيهک بۇ تىگەيشتن له
ميشكى مرؤف و قەوارە کۆمه لایه تىيهکانى تر. زمان وەک سەرمايه يەکی
مرؤیى رۆلئیکى گرنگ له دروستکردنى گوتار «گوتارى میژوویى،
گوتارى نەتەوہیى، گوتارى پاگەياندن، گوتارى ياسایى... هتد»
دەگيریت. (گوتارناسان پىيان وایه گوتار به واتای زمان له
بەکارهيندانایه) (Woods, ۲۰۰۶, ۳). گوتار بەکارهينانى زمانه وەک
بابەتیکى کۆمه لایه تی. چەمکی گوتار ئەم رەهەندانەى هەيه:

۱- گوتار وەک هەر شتیک له رستە بەولاتر.

۲- گوتار وەک بەکارهينانى زمان

۳- گوتار له واتایهکی فراوانتردا، وەکوو ئەکتى کۆمه لایه تی
دەناسیتريت.

صافیى شاعیر ئەم شىعەرانهى بۆچى به زمانى تر نووسىوۈ؟

لەسەر ئەو بنەما تىۆرییهى که له بەشى يەکەم بۇ پىۆهندیى (من) و
(ئەوى تر) رۆونمان کردەو، دەکریت بلین من (منى شاعیر) له گەل
ئەوى تر (ناکورد: عەرەب يان فارس يان تورک) لهم هاوکيشه يەدان،
شاعیر به نیازه ئەم پىۆهندییه دابمەزینیت، ئەویش بۇ ئەوہى لهم
بەشەدا به پشتبەستن به زەمینه تىۆرییهکەى بەشى يەکەم (پىۆهندیى
من و ئەوى تر)، وەلامى ئەو پرسياره بدەينهو، که صافیى شاعیر ئەو
هەموو شىعەرەى بۆچى به زمانى ناکوردى نووسىوۈ؟ ئایا صافیى
هیرانى هەولئى داوہ چ مەبەست و ئامانجیک بپیکیت؟ پاشان ئایا

۲۳۰ توژینهوہکانى کۆنفرانسى نیودەولەتى صافی هیرانى

له خۆسەلمانەنەوه بۆ توانەوه دۆزینەوهی وه لأمیک بۆ برسیاری: صافی نەم له موو شیعره ی بۆ به زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگێ ره خنهی)

توانیویه تی ئەوه بکات که دهیه ویت، چونکه ئەگەر به زمانی دایک شیوهی بیرکردنه وه و ههستیاری و سۆزداریی مرۆف چرۆ بکات، ئەهی ئەم لایه نانه که رهگهزی دیاری شیعرن، چۆن له شیعیکیدا که به زمانی دایک نه بیته، دینه بوون؟ ئەگەر زمانی دایک که زهمینهی دروستکردنی خوده له به ره مهیتان و سه ره له دانی هزر و توانا هۆشه کییه کانی مندالدا رۆلی بهرچاو دهگێرێ، ئەهی به زمانی دووهم که شاعیری شیعره ی پی ده نووسیت، ئەم لایه نانه له شیعره دا چۆن بهرجهسته ده بن؟ ئەو پیوه ندییهی که من (منی شاعیر) له گه ل ئەوی تر (ناکورد): عه ره ب یان فارس یان تورک) له م هاوکی شه یه دا پیکه وه ده به ستیته وه، لای شاعیر بۆ ئەو ئامانجه یه که له و گۆشه گیرییه (گۆشه گیریی ئەنتۆلۆجی) پزگاری بیته که بریتییه له نه بینین و نه خویندنه وه و دانپیدانه نان له لایه ن ئەوی تره وه، به لام ده بی پیرسین و به دوا ی ئەوه دا بچین ئاخۆ ئەم هه وه لای شاعیر سه ره ی گرتوه و سه ره که وتوو بووه، ئەوه ی ویستراوه که خۆسه لماندن بووه، به دی هاتوه یان به ئەنجام و کۆتایی تر گه بیشتوه.

پیشتر باسمان کرد که به لای ئەرستوه (من و ئەوی تر) ده مانه ویت تیکرای گه ردوون له وینه ی خودی خۆماندا ببینین و له دیدی من و ئەوه وه هه موو شتیکی هاو ریک و هاوماننا بیته له گه ل خودی خۆماندا، ئەوانی تر مانای جیاوازی و لیکچوونه کانی ئیمه ن، هه ر بۆیه لی ره دا باشترین پیناسه ئەوه یه بۆ ئەوه ی خودی خۆت بناسی، پیویستت به ناسینی ئەوانی تره، به لام له پیوه ندییهی من (منی شاعیر) له گه ل ئەوی تر (ناکورد): عه ره ب یان فارس یان تورک) دا، ئەم دیده دیار نییه، من (منی شاعیری کورد) نایه وی تیکرای گه ردوون له وینه ی خودی خۆیدا

۲۳۱ توێژینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه ته ی صافی هیرانی

له قۆسه لمانده وه بۆ توانه وه دۆزنده وه وه لامێك بۆ برسیاری: صافی نه هه موو شیعره ی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینگێ ره شه ی)

ببینیت، به لگوو دهیه ویت خووشی به و چاوه وه ببینیت که ئهوی تری
(ناکورد: عه ره ب یان فارس یان تورک) دهیبینیت، واته من و ئه و لیره دا
هه ره یه که مان خاوه نی دیدی سه ره به خو و گو تاری جیا نین، به لگوو
دیدى من (منى شاعیری کورد) له ناو دیدى ئهوی تری (ناکورد:
عه ره ب یان فارس یان تورک) دا تاوا ده ته وه، له بریی ئه وه ی له دیدى من
(منى شاعیری کورد) هه موو شتیك هاوړیک و هاوماننا بیت له گه ل
خودی خو ماندا، دین خو مان هاوړیک و هاومانای دیدى ئهوی تری
ناکورد ده که یین له پینا و خو سه لماندن بۆی و دانپیدا نا مان له لایه ن ئه و
(ئهوی تری ناکورد) وه، من (منى شاعیری کورد) ئهوی تری (ناکورد:
عه ره ب یان فارس یان تورک) وه ک خاوه نی جیاوازی و لیکچوونه کانی
ئاسایی نابینیت، به لگوو جیاوازییه کانی خو ی ده سرپه ته وه و به دید و
دنیا بینیی ئه و شیعر ده نووسییت. ئه گه ر باشترین پیناسه ئه وه بیت له
دیدى ئه رستوه بۆ ئه وه ی خودی خو ت بناسی، پێویستت به ناسینی
ئهوانی تره، به لام من (منى شاعیری کورد) نایه ویت ئهوانی تر بناسیت،
به لگوو دهیه ویت خو ی وه ک ئهوانی تر لئ بکات و له خودی خو ی
هه لبیت و له ناسینی خو ی دوور بکه ویته وه.

کاتیکیش پێچه وانه ی ئه رستو، (دیکارت) پێوه ندیی من و ئهوی تری
کردوه ته کیشه یه کی ئیپستمۆلۆجی، لای من (منى شاعیری کورد) ئه م
پێوه ندییه به و جو ره له ئارادا نییه. دیکارت مه به ستیه تی ئه و ئیعتیباره
زۆره بۆ بوونی (ئهوی تر) دان نه ییت تا به هۆیه وه (من) خو ی بناسیت، به
لای دیکارته وه هه ر شتیك بکه ویته ده ره وه ی سنووری خودی منه وه،
پێوه ندیی به منه وه نییه، چونکه ئه سته مه به و شیوه یه بیناسم، که خو م
ده ناسم، به لام لیره ی شیدا له پێوه ندیی من (منى شاعیری کورد) و ئه و

٢٣٢ توێژینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

له ئۆسەلمانەنەوه بۆ توانەوه دۆزینەوهی وه لأمێگ بۆ برسباری: صافی ئەم هەموو شیعەرە بۆ بە
زمانی ناکوردی نووسبوو؟ (تێڤوانینیگی رەخنەیی)

(ئەوی تری ناکورد) بەو شیۆهیه نییه، چونکه من (منی شاعیری کورد)
ئێعتیبار و بایه‌خی زۆر بۆ ئەو (ئەوی تری ناکورد) داده‌نیت. ئەم
پێوه‌ندییهی نیوان من (منی شاعیری کورد) و ئەوی تری (ناکورد):
عەرەب یان فارس یان تورک) وهک ئەو بۆچوونهی (هۆسیڕل)یش نییه
که بۆ ئەوهی خود دنیا بکاته بابەت، پێویستی به (ئەوی تر)ه، چونکه
من (منی شاعیری کورد) نایهت ئەوی تری (ناکورد): عەرەب یان فارس
یان تورک) بکاته بابەت، به‌لکوو خۆی ده‌کاته بابەتی ئەوی تری
(ناکورد): عەرەب یان فارس یان تورک) لای هۆسیڕل، ئەو (ئەوی تر)ه
خودیکه له وینهی (من) با تاییه‌تمه‌ندیشی جیاواز بێت، لی‌ره‌دا (من) به
شیۆه‌ی راسته‌وخۆ هه‌ست به‌ خۆی و به‌ شیۆه‌ی ناراسته‌وخۆیش
هه‌ست به‌و ده‌کات، که‌واته ئەوی تر نه‌ بابەته و نه‌ خودیکی سه‌ربه‌خۆ،
به‌لکوو خودیکی هاوشیۆه‌ی (من)ه. به‌لام ئەم دیده‌ له‌ پێوه‌ندیی من
(منی شاعیری کورد) نایهت ئەوی تری (ناکورد): عەرەب یان فارس یان
تورک) ئاماده‌ نییه، چونکه من (منی شاعیری کورد) هاوشیۆه‌ی ئەوی
تری (ناکورد): عەرەب یان فارس یان تورک) خۆی نابینیت لای من (منی
شاعیری کورد)، ئەوی تر هاوشیۆه‌ی من نییه.

کاتیگ (هیگ‌ل) پێی وایه‌ بێ بوونی (ئەوی تر)، خود هیچ زانینیکی له
باره‌ی خۆیه‌وه ده‌ست ناکه‌وینت، من (منی شاعیری کورد) هیچ زانینیکی
له‌ باره‌ی خۆیه‌وه له‌وانی تر ده‌ست ناکه‌وینت، چونکه من (منی شاعیری
کورد) د‌ل‌نیا نییه و نازانیت، ئەوی تر ده‌بیینیت و ده‌خوینیت‌ه‌وه، هه‌موو
هه‌ولێ دانپ‌دانانی له‌ لایه‌ن ئەوی تره‌وه ناکامه‌، (هیگ‌ل) پێی وایه‌ ئەو
خوده‌یش به‌نده‌ به‌وه‌ی ئەوانه‌ی تر دانی پ‌یدا ب‌نیت، به‌لام ئەوی تری
ناکورد ه‌یشتا به‌ هۆی ئەم شیع‌ره‌ ناکوردییانه‌ دانی پ‌یدا نه‌راوه، بۆیه

۲۳۳ توێژینه‌وه‌کانی کۆنفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی ه‌یرانی

له قۇسەلماندەنەو بۇ تۈنەو دەۋرەنەو ۋە لاملەك بۇ بىرسارى: ۋەقە نەم ۋەمۇ شىعرەى بۇ بە
زمانى ناكوردى نووسىو؟ (تېۋوانىنگى رەقنەى)

هېگل بۇ ھەر شتېك دژېكى دەبىنىت، كە ئەمە بە مەرجى بوون و
بەردەوامىي ئەو بوونەيە، بە لای هېگلەو (من) بە ھۆى دژەكەيەو، كە
(ئەوى تر)؛ ھەيە، بەمەيش ئەو (من) ە لە گۆشەگىرىي ئەنتۆلۆجى
دەردەھىنىت، بەلام ئەوى ترى ناكورد، ۋەك دژېك كە سىفەتى مەملانىي
ھەبىت لە بەرامبەر من (منى شاعىرى كورد) دەرناكەوئىت، بە لای
(هېگل) ەو مەملانىي من و ئەوى تر دەبىتە ھۆى گەشەكردنى
ھۆشيارى، بەلام ئەم مەملانىيە لە پىۋەندىي من (منى شاعىرى كورد) و
ئەوى ترى ناكورد بوونى نىيە، ھۆشيارىي منى شاعىرى كورد ناكەوئىتە
كىپرەكى لەگەل ھۆشيارىي ئەوى ترى ناكورد بەلكوو لە ناويدا
دەتۋىتەو، گۆشەگىرىي ئەنتۆلۆجىي بەردەوام دەبىت و قوول دەبىتەو،
ھەرەك چۆن لای (ھايدىگەر) خود نامىنىت كاتى لەگەل (ئەوانى تر)دا
دەبنە خاۋەن ئەدگارى ھاۋبەش، چونكە جىاۋازىيەكانى دەسپىنەو و
دەبى بە خاۋەنى شتگەلىك كە بەوانى ترى گرى دەدەن، بەمەيش
ئەوانى تر دەبنە فەرماندەرى ئەو خودە و بوونى ئەو (ئەوى تر) ە لەم
ھاۋكىشەيە مەترسىيە بۇ سەر (من). ئەوانى تر، ئەوانەن كە مرۆف
ناتوانىت خۆى لىيان جىا بكاتەو، پىۋەندىي من (منى شاعىرى كورد) و
ئەوى ترى (ناكورد: ەرەب يان فارس يان تورك) بە ھەمان شىۋەيە،
پىۋەندىي من و ئەوى تر لای (سارتر) سامناكە، چونكە (من) دەخرىتە
دواۋە، دەكرىتە بابەت و ئازاد نىيە، بە پىي بىرکردنەو ەى سارتر كە لە
كارە ئەدەبىيەكانىشىدا رەنگىيان داۋەتەو، سىرپىنەو ەى (ئەوى تر) ە
مەرجى بوونى ھەر خودىكە. پىۋەندىي نىۋانىيان پىۋەندىي (خود) و
(بابەت) ە. ئەو، ئەوى تر بە نەگەتىف سەير دەكات و پىي وايە لەگەل
(من)دا لە كىپرەكى و مەملانىدايە، ھەر يەكيان ئەوى ترىان بە شت و
بابەت بزەنن، ئەم پىۋەندىيە لە ئاستى دەردەو ەدا بى و نەگاتە ناۋەو، بۇ
۲۳۴ تۋىزىنەو ەكانى كۆنفرانسى نىۋەدەولەتى صافى ھىرانى

له ئۆسەلمانەنەو، بۇ تۈنەو، دۆزبەنەو، وە لامىڭ بۇ بىر سيارى: صافى نەم لەممو شىعرى بۇ بە
زمانى ناكوردى نووسىو؟ (تېرۋاننىڭى رەنەي)

پىۋەندىيى من (منى شاعىرى كورد) و ئەوى ترى (ناكورد): عەرەب يان
فارس يان تورك) یش هەمان دیدى سارتەر دەست دەدات، بە لام کاتى
(مىرلۆ پۆنتى) بە پىچەوانەو، وای دەبىنىت (من) و (ئەوى تر) یە کتر
دەكەن بە بابەتى یە کتر، چونکە دایەلۆگ لە گەل یەک دەكەن و هەست و
ئىحساس دەگۆرنەو، بە هۆی دایەلۆگەو، خود و (ئەوى تر) بە یەک
دەگەن و هەر دوو لا لە خالیکی هاوبەشدا بەر یەک دەکەن، بە لام لە
پىۋەندىيى من (منى شاعىرى كورد) و ئەوى ترى (ناكورد): عەرەب يان
فارس يان تورك) نە یە کترى دەکەنە بابەت و نە ئەو دایالۆگەى پۆنتى
باسى دەکات، هەیه، (مىرلۆ پۆنتى) وای لىک دایەو (من) و (ئەوى تر)
بەتەواوى لىک جوودان، بە هۆی دایالۆگەو دەکرىت لە خالی هاوبەشدا
پىک بگەن، بە لام منى شاعىرى كورد و ئەوى ترى ناکورد، خالی
هاوبەش نییە کە دایالۆگ دروستى کردبیت، دوورکەوتنەو، من و
ئەوى تر يان گەرم نەبوون و چرنەبوونەو، دایالۆگى نىوان منى
شاعىرى كورد و ئەوى ترى ناکورد، هەمیشە بە زیادبوونى پانتایى
و هەمەکان کۆتایى دیت، ئەمەیش دەبیتە هۆی ئەو، سەیرکردنى منى
شاعىرى كورد بۇ ئەوى ترى ناکورد، يان بەکەمزانی و سىپینەو، يان
ئىعجاب و پەرستەن. يان بە دۆستى بزانیت يان دوژمن.

له باسە تیۋرىيەكەى بەشى یەکەمدا باسى لیقیناسیشمان كورد،
ناچینەو، سەر بۇچوونەکانى بە لام بەکورتى هەر هیئە دەلین باسى
ئەخلاق و بەرپرسىارىتى کە لە فەلسەفەى لیقیناسدا جەختى لى
کراو، تەو، لە پىۋەندىيى من (منى شاعىرى كورد) و ئەوى ترى (ناكورد):
عەرەب يان فارس يان تورك) هیچ هۆشيارىيەكى لەسەر نییە و
بەتەواوى ونە.

له خۆسهلماندنهوه بۆ توانهوه دۆزینهوهی وهلامیک بۆ پرسبیاری: صافی ئەم ههموو شیعری بۆ به زمانێ ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینیکی رهڤنهیی)

ئه‌نجام

تویژینه‌وه‌که‌مان به‌ ناوی (له‌ خۆسه‌لماندنه‌وه‌ بۆ توانه‌وه‌) که‌ هه‌ولیک بوو بۆ دۆزینه‌وه‌ی وه‌لامیک بۆ پرسبیاری: صافی ئەم هه‌موو شیعری بۆ به‌ زمانێ ناکوردی نووسیوه‌؟ که‌یشته‌ کۆتایی، له‌ کۆتایی ئەم تویژینه‌وه‌یه‌دا به‌ چه‌ند ده‌ره‌نجامیک ده‌گه‌ین که‌ لێره‌ له‌ چه‌ند خاڵیکدا ده‌یانخه‌ینه‌ روو:

۱- پێوه‌ندیی من (منی شاعیری کورد) و ئەوی تری (ناکورد): عه‌ره‌ب یان فارس یان تورک) پێوه‌ندییه‌کی ناتهن‌دروسته‌ و هۆشیاریی له‌سه‌ر من به‌ره‌م ناهێنیت و نابیتته‌ ئاوینه‌یه‌ک بۆ ناسینی خود و هیچ دیالۆگیکی له‌گه‌ڵ ئەوی تری ناکورد لێ سه‌وز نابیت.

۲- شیعرنووسین به‌ زمانێ ناکوردی له‌ لایهن شاعیری کورده‌وه‌، نابیتته‌ پردی به‌یه‌گه‌یشتنی دوو کولتوور و دانپێدانانی ئەوی تری ناکورد به‌ منی شاعیری کوردا.

۳- شیعرنووسین به‌ زمانێ ناکوردی له‌ لایهن شاعیری کورده‌وه‌، شاعیری کورد و تاکی کوردی له‌ گوشه‌گیریی ئەنتۆلۆجی پزگار ناکات که‌ تێی که‌وتوه‌.

۴- شیعرنووسین به‌ زمانێ ناکوردی له‌ لایهن شاعیری کورده‌وه‌، وه‌ک شیعرنووسین نییه‌ به‌ زمانێ دایک و پله‌یه‌ک له‌ هه‌ست و ره‌گه‌زه‌ راسته‌قینه‌کانی شیعەر دوور ده‌که‌وتنه‌وه‌.

۵- شیعرنووسین به‌ زمانێ ناکوردی له‌ لایهن شاعیری کورده‌وه‌، وه‌ک شیعرنووسین نییه‌ به‌ زمانێ دایک و پاشان وه‌رده‌گیریت، چونکه‌ گه‌یانندی شیعری وه‌رگیراو پێوه‌ندیی به‌ توانای وه‌رگیران و هێزی وه‌رگیره‌وه‌ هه‌یه‌ و مه‌رج نییه‌ ره‌گه‌زه‌ شیعرییه‌کان و به‌های مه‌عنه‌ویی شیعری تێدا بدۆریت.

۶- ده‌ره‌نجامی تێروانینیکی ره‌خنه‌بیمان بۆ پرسبیاری تویژینه‌وه‌که‌ (صافی ئەم هه‌موو شیعری بۆ به‌ زمانێ ناکوردی نووسیوه‌؟) دۆزینه‌وه‌ی وه‌لامیک که‌ صافی شاعیر هه‌ولێ (خۆسه‌لماندن)ی داوه‌ له‌ به‌رده‌م ئەوی تری ناکوردی به‌لام به‌ (توانه‌وه‌) کۆتایی هاتوه‌ و بۆیه‌ ناوینیشانی سه‌ره‌کیی باسه‌که‌مان بریتی بوو له‌: له‌ خۆسه‌لماندنه‌وه‌ بۆ توانه‌وه‌.

له ئۆسەلماندەنەوە بۆ تۆنەووە دۆزینەووەی وەلامێک بۆ بۆرسباری: هەبای ئەم هەموو شیعەرە بۆ بە
زمانی ناکوردی نووسیبووە؟ (تێروانینگی رەخنەیی)

سەرچاوەکان

یەكەم: بە زمانی کوردی:

- 1- خەزەندەر، دوکتۆر مەرف. (2005)، مێژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی پینجەم، چاپی یەكەم، چاپخانەی ئاراس، هەولێر.
- 2- صافی. (2004)، دیوان، (کاک مصطفی کوری کاک عبداللهی هیرانی)، لیکۆلینەووە و ساغکردنەووەی: محمدی مەلامصطفی هیرانی، چاپخانەی وەزارەتی پەرەوەرە، هەولێر.

دووهم: بە زمانی عەرەبی:

- 1- بوردیو، بییر و آخرون. (1993)، حرفة عالم الاجتماع، الطبعة الأولى، ترجمة: نظير جاهل، دار النشر: دار الحقيقة.
- 2- دیکارت. (2007)، محاوره دیکارت، البحث عن الحقيقة بواسطة نور الطبيعي، الطبعة الاولى، ترجمة: مجدي عبد الحافظ، المركز القومي للترجمة، القاهرة.
- 3- تودورف، تزیفتان. (1999)، نحن و الاخرون، الطبعة الاولى، ترجمة: ربي حمود، دار المدى للنشر و التوزيع، دمشق.

سێیەم: بە زمانی فارسی:

- 1- احمدی، بابک. (1389)، موسیقی شناسی، فرهنگ مفاهیم موسیقی شناسی، چاپ 1، تهران.
- 2- لویناس، امانوئل. (1387)، اخلاق و نامتناهی، ترجمة: مراد فرهاد پور و صالح نجفی.
- 3- علیا، مسعود. (1388)، کشف دیگری همراه با لویناس، نشر نی، تهران.

چوارەم: بە زمانی ئینگلیزی:

- 1- Ethics. T.V.(2009), The virtue of aristotles ethic. Retireved from reviews.
- 2- Kain. P.J. (1988), Self Consciousness. the Other. and Hegles Dialectics of Recognition: Alternative to a Postmodern Subterfuge. Philosophy& Social Criticism.

٢٣٧ تۆیژینەووەکانی کۆنفرانسی نیودەهۆلەتی صافی هیرانی

له فؤسه لمانده وه بو توانه وه دۆزنده وه وه لأميك بو برسبارى: صافى نه هه موو شيعره كى بو به زمانى ناكوردى نووسيوه؟ (تيزوانينيكى ره خنده ي)

3- The_Concept_of_the_Other_from_Kant_to_Lacan. (1018), issues. Retrieved from philosophynow.

4- Woods.N.(2006). Describing Discourse: A practical to Discourse Analysis. London.

المستخلص

من أثبات الذات إلى الانصهار

البحث عن إجابة لسؤال: لماذا كتب صافي كل هذه القصائد باللغة غير الكردية؟

(دراسة نقدية)

إنطلاقاً من منهج نقدي مستند إلى آراء عدد من الفلاسفة، تسعى هذه الدراسة إلى التحقيق في أسباب كتابة بعض الشعراء الكرد قصائهم، بالإضافة الكوردية، باللغات العربية و الفارسية و التركية في القرون السابقة، فإن حيزاً كبيراً من ديوان الشاعر الكوردي صافي قد تضمن هذا النوع من القصائد.

في سياق هذا البحث، أو عزنا ذلك إلى رغبة الشاعر بتقديم نفسه إلى (الآخر) و إعتبرنا محاولات التعريف بالنفس التي بذلها صافي و غيره من الشعراء الأكراد بأنها جهود للتخلص من العزلة و وصفناها بعبارة "من إثبات الذات إلى الانصهار".

وقد جاءت هذه الدراسة في مبحثين رئيسيين سنحاول في المبحث الأول فهم العلاقة بين الذات و الآخر من وجهة نظر العديد من الفلاسفة. بالنسبة لهيغل، لا يمكن للذات أن تكتسب أي معرفة عن نفسها من دون الآخر، فهي مرتبطة بالآخر و ترغب باعترافه بها. و وفقاً لهذا المنطق فإن كل شيء يجد استمرارية و قوة في نقيضه، لذا تستطيع الذات أن تثبت وجودها من خلال هذا الآخر، فتنمو و تتطور بفضل هذا الصراع، الذي يشبهه هيغل بالعلاقة بين العبد و السيد. أما هايدجر، فيرى ان الذات تفقد جزءاً من كيانها عندما تشترك مع الآخر في صفة مشتركة فهي بذلك تفقد جزءاً مما يميزها عن الآخر. أما لسارتر فإن العلاقة بين الذات و الآخر قد تصل إلى مستوى مخيف تفقد عنده الذات حريتها. و بعد ذلك تستعرض الدراسة آراء ميرلو بونتي، و ليفيناس، و غيرهم من الفلاسفة.

٢٣٨ تويژينه وه كانى كوئفرانسى نيوده وه لته تى صافى هيرانى

له فؤسه لمانده وه بو توانه وه دۆزنده وه وه لامىك بو برسبارى: صافى نه وه هه موو شيعره كى بو به زمانى ناكوردى نووسيوه؟ (تېروانينىكى ره خه نه ي)

و في الجزء الثاني، و استنادا إلى الخلفية النظرية للجزء الأول، سنحاول التحقيق في مسألة لماذا كتب صافي كل هذه القصائد باللغة غير الكردية. وما كان غرضه من ذلك؟ وهل نجح في مسعاه؟ لأنه إذا كانت اللغة الأم هي التي تصوغ أفكار الإنسان و أحاسيسه و عواطفه، فكيف يمكن لهذه الجوانب التي العناصر المميزة للشعر أن تصاغ ويعبر عنها في قصائد بلغة اخرى. و إذا كانت اللغة الأم التي هي مصدر تكوين الذات، فإن لها دور كبير في إنتاج وتنمية القدرات الفكرية لدى الطفل، وكيف يمكن تجسيد هذه الجوانب في الشعر بلغة ثانية؟ وفي هذا الصدد، قامت الدراسة و بأسلوب النقد التحليلي الذي يربط بين (الأنا) و (الآخر)، فتوصلت الى أن محاولة الشاعر في الفرار من العزلة لم تفلح وبدلا من إثبات ذاته فقد انتهى المطاف الى الانصهار. وأخيرا، بالإضافة إلى النتائج و قائمة المصادر، فقد تم تقديم ملخص الدراسة باللغتين العربية و الإنجليزية.

الكلمات المفتاحية: الأنا، الآخر، إثبات الذات، الانصهار، العزلة الأنطولوجية، اللغة الأم.

Abstract

From self-affirmation to Fusion

Searching For An Answer To The Question: Why Did Safi Write All These Poems In The Non-Kurdish Language? (A Critical Study)

Based on a critical approach based on the opinions of a number of philosophers, this study seeks to investigate the reasons why some Kurdish poets wrote their poems, in addition to Kurdish, in Arabic, Persian, and Turkish in previous centuries. A large portion of the collection of the Kurdish poet Safi included such type of poems.

In the course of research, this phenomenon has been attributed to the poet's desire to introduce himself to (the other), and we considered the attempts to introduce one's ego made by Safi and some other Kurdish poets as efforts to get rid of isolation. We have labeled such attempts as "from self-affirmation to fusion."

٢٣٩ توێژینه وه كانى كوئفرانسى نيوده وه له تى صافى هيرانى

له خۆسه لمانه نه وه بۆ توانه وه دۆزینه وهی وه لأمیک بۆ پرسباری: صافی نه هه موو شیعره کی بۆ به
زمانی ناکوردی نووسیوه؟ (تێروانینیکی ره خه یی)

This study is made up of two main sections. In the first section, we will try to understand the relationship between the ego and the other from the point of view of many philosophers. For Hegel, the sego cannot gain any knowledge about itself without the other, as it is connected to the other and desires his recognition of it. According to this view, everything finds continuity and strength in its opposite, so the ego can prove its existence through this other, and it grows and develops thanks to this conflict, which Hegel likens to the relationship between the slave and the master. As for Heidegger, he believes that the ego loses part of its being when it shares a common characteristic with the other. Thus, it loses part of what distinguishes it from the other. As for Sartre, the relationship between the ego and the other may reach a serious level at which the ego loses its freedom. The study then reviews the opinions of Merleau-Ponty, Levinas, and other philosophers.

In the second section, and based on the theoretical background of the first section, we have tried to investigate the question of why Safi wrote all those poems in the non-Kurdish language. What was his purpose for that? Did he succeed in his endeavor? Because if the mother tongue is what formulates a person's thoughts, feelings, and emotions, then how can these aspects that are the distinctive elements of poetry be formulated and expressed in poems in another language? If the mother tongue is the source of self-formation, it has a major role in producing and developing the child's intellectual abilities. Then, how can these aspects be embodied in poetry in a second language? In this regard, the study has used the analytical criticism method that links the "ego" and the "other." The paper concluded that the poet's attempt to escape isolation was unsuccessful, and instead of proving his ego, he ended up in fusion.

Finally, in addition to the results and a list of sources, an abstract of the study was presented in Arabic and English.

Keywords: ego, other, self-affirmation, fusion, ontological isolation, mother tongue.